ANTRENORUL LA LOCUL SĂU DE MUNCĂ, ÎN „ATELIERUL PERFORMANȚEI"

● Unii sînt prezenți și muncesc cu rezultate bune, alții sînt plecați — fără adresă — „pe teren"! ● Cine și cum controlează și ajută activitatea secțiilor de performanță?

In lumina prețioaselor indicații cuprinse în recentele cuvîntări rostite de **tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU**, secretarul general al partidului, președintele României, reporterii noștri au urmărit în citeva unități sportive cum muncesc antrenorii și elevii lor pentru **însușirea și perfecționarea măiestriei sportive, cum este folosit timpul afectat lecțiilor de antrenament.** A fost urmărită, de asemenea, **preocuparea cadrelor de conducere ale secțiilor de performanță, cluburilor și organelor sportive locale pentru activitatea „atelierelor sportive", unde se hotărăște,** de fapt, **soarta producției noastre sportive, în ce măsură este controlată, îndrumată și sprijinită concret și sistematic munca antrenorilor.**

Constatările reporterilor noștri, pe care le publicăm în paginile de față, cuprind fapte **de muncă sîrguincioasă,** de **dăruire,** de **autodepășire,** dar și exemple de **formalism, de comoditate** și lipsă de răspundere în activitatea unor antrenori, profesori de educație fizică sau factori de răspundere din organizațiile și organele sportive vizitate.

Raidul nostru va continua și în alte unități sportive, din Capitală și din țară.

ANTRENORII VIN LA TIMP, SE STRĂDUIESC, METODIȘTII VIN, ÎNSĂ, RAR...

Ne aflăm la clubul „Oltul" Sf. Gheorghe. La ora stabilită în program fotbaliștii juniori sînt echipați și ies la antrenamentul sub conducerea prof. Domokos Sandor. Ce vor face astăzi ? O încălzire „tare" și tenis cu piciorul. În cel de-al doilea antrenament se va lucra pentru tactică. Ieri au susținut un meci de verificare și pregătirea de astăzi ține seama de neajunsurile evidențiate de acest meci. Ce prevede conspectul de lecție ? Profesorul Domokos recunoaște că încă nu s-a pus la punct cu documentele de planificare dar ne asigură că „are în cap tot ce-i trebuie echipei în acest sezon. Și ciclul săptămînal, tot !" Ne reamintește că există antrenori care se pricep la grafice savante, în diverse culori, cu care „lau ochii controalelor" dar din care nu aplică nimic și alții care nu se pricep la... desen dar fac treabă. Cădem de acord că sînt de preferat antrenorii care-și planifică riguros întregul proces instructiv-educativ și îl și traduc în practică, aducindu-i pe parcurs retușurile impuse de viață. Deci, să-i credem pe cuvînt că azi era de prevăzut ceea ce se execută. Efectivul „posibil" este prezent, cu excepția centrului-atacant care face naveta. Partin Sandor apare peste un sfert de oră (n-are cu ce veni mai devreme de la Chichiș) și se alătură colegilor săi, nu înainte de a face două tururi de stadion, cum au făcut și ei. Exercițiile fizice se fac într-adevăr „tare", cu convingere. „Ce vă place mai mult ? Gimnastica și crosul sau lucrul cu balonul ?" Juniorii caută cu privirile spre antrenor. Să spună ? Să nu spună ? Sparge unul ghețaua : „Fără pregătire fizică nu se poate ! Nu te țin picioarele !" Deci așa trebuie înțeleasă sirguința lor. Revenim la al doilea antrenament. În tribună, pe o bancă din rîndul doi (rîndul unu nu mai are bănci în sectorul acela) un băiat privește nostalgic jocul cu balonul. Da, i-ar place să vină între juniorii „Oltului", dar el se antrenează cu cei de la Cîmpul Frumos. „Nu te primește aici, Kadar György ?" „Ba da, dar ei se antrenează zilnic și eu sînt schior. Fotbal fac, cînd și cînd, vara, pentru întărirea picioarelor"... Așa, deci, „știa fac antrenament *zilnic*"... Vine cineva din conducere să-i controleze ? Vine ing. Buda Petru, președintele secției de fotbal. A fost și ieri. Acum a venit să-și arunce o privire președintele clubului, Lazar Mihaly, deși e în concediu medical.

Antrenamentul echipei de handbal-băieți îl conduce prof. Dalnoki Sandor, el însuși component al echipei. După 20 de ani, din motive greu de explicat pe scurt, antrenorul Csiki i-a lăsat, deși muncea cu tragere de inimă. Jucătorii — elevi, muncitori, profesori — ascultă pe Dalnoki, colegul lor, așa în costum de stradă, cum e, fiindcă nu vor ca echipa lor, în divizia B, să se desființeze. Dacă-i controlează cineva de la club sau de la consiliul județean ? „Hai, curaj, tovarășe Dalnoki !" **Nu vine nimeni, nu-i ajută nimeni, toți sînt grămadă pe fotbaliști. Da, să nu mintă,** secretarul **C.J.E.F.S., cu specializarea handbal, venea... la meciuri. Acum a plecat și el în învățămînt.**

Les băieții, intră pe teren echipa fetelor, tot din B. Profesorul Roman Vilmos și opt jucătoare. Ba nu, șapte și un puști, Bobi, fiul uneia dintre jucătoare. El nu lipsește de la nici un antrenament. Lipsește în schimb opt jucătoare : „două la școală, două la primărie, trei la spital... vorba lui Pristanda. Ce se alege din lecție ? Ce se poate alege ? Ne oprim la această observație, nu mai cercetăm dacă în paginile caietului din care se vede capul unui pix e cumva conspectul antrenamentului... Responsabilul echipei, Vikarius Carol și președintele cooperativei „Hărnicia", Puscas Ștefan, sprijină echipa. Primul vine la antrenamente, doar azi n-a venit. În rest... **Ar fi bun un doctor, cum e dr. Török, dar să vină și la pregătire, să ia pulsul sportivilor, să spună ce și cît trebuie antrenat mai mult,** care **mai puțin.** Dar așa ceva n-am văzut la nici o echipă. **Dar metodiștii de la C.J.E.F.S. vin ? A fost odată unul, a stat preț de o jumătate de ceas și a plecat. N-a spus nici că-i place, nici că nu-i place...**

Ne întîlnim dis de dimineață cu Kereszteș Ladislau, prim-vice președintele C.J.E.F.S. — are cîteva minute disponibile și pleacă la o instruire — și cu președintele clubului care, deși e în concediu medical, continuă să rezolve probleme importante. Le spunem ce-am văzut, ce credem că trebuie îndreptat în munca antrenorilor, a consiliului clubului, secțiilor pe ramură de sport și activității C.J.E.F.S. Cu unele observații sînt de acord, pe altele le consideră singulare, primim asigurări că ce trebuie remediat se va remedia și că **absența din organigrama clubului a unui metodist va fi suplinită printr-un „forum al antrenorilor"**, care să se adauge la ședințele de instruire metodică cu antrenorii și la cercurile pedagogice ale catedrelor de educație fizică.

Ne luăm rămas bun, nu înainte de a ne exprima dorința să aflăm cît de curînd din gura antrenorilor că activul C.J.E.F.S., în frunte cu conducerea sa, vine din cînd în cînd să vadă cum decurg instruirea și educarea sportivilor de performanță, să se informeze direct și să ajute concret, așa cum le cere datoria, de a fi zilnic în „atelierele sportului", unde se hotărăște soarta performanței.

Mircea COSTEA

Juniorii „Oltului" vor să salte anul acesta de pe locul doi pe primul loc în serie, cel care dă dreptul participării la finală.

Universitatea Cluj-Napoca

CÎTE SECȚII, ATÎTEA STILURI DE MUNCĂ ȘI REZULTATE, FIREȘTE, PE MĂSURĂ

La clubul Universitatea din municipiul Cluj-Napoca își desfășoară activitatea un număr de aproximativ 500 de sportivi-studenți, în cadrul a nouă discipline sportive, în marea lor majoritate cu o activitate, din păcate, nesatisfăcătoare. Calificativul „foarte bine" ar putea fi acordat numai secției de baschet-băieți (antrenor **Vasile Gheleriu**) și fete (**Nicolae Martin**). „Bună" poate fi considerată activitatea secției de judo (**Ștefan Vodă**). „Mulțumitor" merge handbalul-băieți (**Romeo Sotiriu**) și fete (**Tiberiu Rusu**) ca și atletismul, într-un oarecare progres în ultima vreme (**Ioan Arnăuțu, Dumitru Oltean** și **Petre Naghi**). În rest, numai calificativul „nesatisfăcător", acordat fără rețineri voleiului masculin (**Constantin Bengeanu**) și feminin (**Ioan Binda**), gimnasticii ritmice (**Melania Cimpeanu**), schiului (**Nicolae Barabaș**) și alpinismului (**Valentin Crăciun**). Am lăsat în mod intenționat la urmă fotbalul, pentru că această secție are o mare pondere în activitatea clubului universitar, cuprinzînd 250 de sportivi legitimați (seniori, juniori, copii), adică jumătate din întreg efectivul clubului. Și pentru că veni vorba de fotbal, iată ce ne-a spus **Remus Cîmpeanu**, vicepreședintele clubului : **„Fotbalul, atîț de drag, nouă, tuturor, ne-a adus în ultima vreme numai insatisfacții. În campionatul trecut echipa a activat în Divizia B, unde a ocupat un nedorit loc 12. Din această vară am luat hotărîrea ca lotul echipei să fie schimbat aproape în totalitate, acordîndu-se credit unor jucători foarte tineri. Media de vîrstă a lotului este acum de numai 21 de ani și jumătate. Din „vechea gardă" n-au mai rămas decît portarul Moldovan și atacantul Uifălean. Majoritatea componenților actualului lot provin din pepiniera proprie. A fost schimbată și conducerea tehnică, de pregătirea echipei ocupîndu-se în prezent cuplul Petre Moldoveanu — Vasile Nedelcu".**

Odată cu aceste restructurări au început să se vadă și rezultatele. „U" Cluj a luat un start bun în actualul campionat al Diviziei B, ca rezultat al unei munci susținute, desfășurate la parametrii seriozității maxime. Ne-am convins de acest lucru la sfîrșitul săptămînii trecute, asistînd la cîteva antrenamente ale „seniorilor roșii", pe stadionul Municipal. Cel efectuat vineri 23 septembrie, între orele 10,30—12, ne-a demonstrat cu prisosință cele afirmate mai sus. Radiografia antrenamentului a fost următoarea : toți componenții lotului s-au prezentat cu punctualitate la vestiare; antrenamentul s-a desfășurat conform obiectivului propus (dezvoltarea forței și vitezei în condiții specifice de joc) ; s-a lucrat cu multă tragere de inimă, fără „timpi morți", principiul repetării fiind aplicat cu insistență; la sfîrșitul lecției de antrenament, antrenorii au trecut pe la fiecare jucător pentru înregistrarea pulsului. Ne-a surprins nepăsarea studenților mediciniști a stadion, ca și a unui membru al secției de fotbal, care trebuie să se afle prezent la fiecare antrenament al echipei. Reținem că condițiile materiale (echipament, mingi, separate ajutătoare) ca și mijloacele de recuperare (saună, băi, masaj) sînt excelente.

★

În aceeași zi ne-am îndreptat pașii spre sala de box a clubului sportiv Voința din strada Săvinești nr. 4. I-am găsit la lucru pe antrenorii **Alexandru Tarpai**, care se ocupa, la acea oră, de pregătirea începătorilor și a juniorilor. Sala, de dimensiuni foarte mici, impropriu pregătirii unor viitori sportivi de performanță, era cu un „furnicar", în care sportivii abia dacă găseau un mic spațiu pentru a lucra. Fostul antrenor **Eugen Doda** — actualmente pensionar — venit din proprie inițiativă la sală, își exprima și el nemulțumirea față de condițiile nesatisfăcătoare de la Voința. În plus, aspectul general al acestei săli este deplorabil, necesitînd o urgentă reparație capitală. Cei 20 000 de lei alocați în acest scop au fost virați cooperativei „Constructorul" Cluj-Napoca încă din primăvară, și si fost întocmit devizul, dar de atunci antrenorii și boxerii așteaptă... așteaptă și se pregătesc așa cum pot.

Gheorghe NERTEA

ANTRENAMENT CA LA LOT

Cu 15 ani în urmă, luptele erau foarte puțin practicate în Constanța. Despre performanțe nici nu putea fi vorba. Dar în marele nostru port maritim s-a stabilit unul dintre fostii luptători constănțeni, **Constantin Ofițerescu.** Ca sportiv nu realizase mari performanțe, nefiind un talent de excepție. S-a angajat însă să crească generații de campioni și nu precupețește nimic pentru a-și îndeplini angajamentul.

În primii ani a început să instruiască tineri în tainele luptelor libere. A fost o încercare reușită, încheiată cu promovarea unei echipe constănțene în prima Divizie a țării. Activitatea de pregătire a juniorilor la greco-romane a început-o cu aproximativ zece ani în urmă, la Șc. sp. nr. 2 Constanța. În cîțiva ani, numărul practicanților luptelor greco-romane în orașul de pe malul mării a crescut spectaculos. Multe tricouri de campioni de juniori s-au îndreptat spre Constanța. Cîțiva dintre elevii antrenorului Ofițerescu au fost selecționați în lotul național. Între aceștia, Constantin Alexandru (în prezent la Steaua) a reprezentat de mai multe ori țara în marile competiții internaționale, devenind de trei ori campion european.

Anul acesta, la Bursa (Turcia), cu ocazia campionatelor europene, un elev al Cl. sp. Șc. 2 Constanța, juniorul Ion Draica, devenea campion european de seniori ! Două luni mai tîrziu, la Sofia, sportivul pregătit de C. Ofițerescu a cucerit și titlul de campion mondial universitar. Un alt elev constănțean, Ștefan Negoișan, este apreciat ca un re[illegible] talent al luptelor greco-r[illegible]ne românești. Și nu e [illegible]singurul în care antrenorul constănțean are încredere că va urma drumul lui Alexandru sau Draica.

În sala de antrenament de la complexul sportiv Tomis I-am întîlnit pe Constantin Ofițerescu în mijlocul a peste 20 de copii și nu puțini erau cei care nu depășeau vîrsta de 10 ani. Am asistat la o oră de antrenament în care luptele erau foarte rar întîlnite. Se efectuau tot felul de exerciții atractive, de cele mai multe ori sub formă de joacă. Am urmărit multe elemente din gimnastica acrobatică și numai către sfîrșitul orei de antrenament i-am văzut pe micuții luptători aliniați în poziție de gardă, executînd — în perechi — unele procedee tehnice de atac. La sfîrșitul lecției de antrenament antrenorul s-a simțit dator să ne explice : **„La vîrsta asta, luptele se învață în joacă. Efortul prea mare este contraindicat, iar antrenamentele monotone nu au darul să-i stimuleze pe cei mici. Dimpotrivă ! Cei mai mulți se plictisesc și nu mai vin la sală. Cu toate acestea, experiența m-a învățat că luptele trebuie începute de la vîrsta copilăriei. Copiii învață mult mai ușor tehnica, iar la 14—15 ani, cînd participă la concursuri, ei au o activitate de 4—5 ani și, deci, destulă experiență. Îi vedeți pe acești copii ? Acum zece ani, așa arăta și Draica".**

Mihai TRANCĂ

CAMPIONUL CREȘTE CAMPIONI

Dimineața, prezența la bazin la 6 fix

Ora 6 fără zece minute dimineață. Este vremea cînd 12 sportivi de performanță din grupa antrenorului Herman Schier *se află la bazinul de inot din Oradea, pregătiți pentru a începe un nou program de pregătire. Ei au plecat de-acasă încă de la ora 5, alții chiar mai devreme. La 6 fix antrenamentele au început. O ușoară încălzire în apa... încălzită a bazinului, concretizată în curse pe distanțe mici, apoi — conform planului — se lucrează individualizat. În bazin, la această oră, puțini din cei 12 copii nu sînt campioni ! Horațiu Neagrău (născut în 1961) este campion de seniori, Dan Tinca (1963) — campion de juniori, Cristian Drăgan (1963), Edith Kuglias (1964) și Cornel Neagrău (1965) — campioni de copii. Cel mai „bătrîn" component al grupei este Bela Birini, în vîrstă de 18 ani. Deocamdată antrenorul nu are timp să discute cu noi. Îi auzim doar comenzile : „Cornel ! Încă două bazine dar privește și la cronometru !", „Tu, Dane, întrerupe puțin și vino lîngă mine !". Se înțelege că în acest timp Herman Schier este în bazin și înoată cînd alături de unul, cînd alături de altul dintre elevii săi. La ora 7 fix toți sportivii au ieșit pe margine. Va pleca fiecare la școală. Pînă vine următoarea grupă, antrenorul ne răspunde la cîteva întrebări. În ce distanță a înotat un sportiv în această oră de antrenament ?* ● Între 3000—3500 metri ● *Dar intro zi cît înoată ?* ● Cel mult 10 000 de metri ● *S-ar putea, ar trebui mai mult ?* ● Mai mult nu s-ar putea, dar ar trebui mai mult : cel puțin 15 000 de metri. *Antrenorul are dreptate. Intr-o oră, în mod cert nu ar fi putut face mai mult cu acești sportivi. Nu a risipit absolut nici un minut ! Dealtfel, în caietul său de conspecte nu sînt notate minutele, ci doar distanțele. „Zece minute de întîrziere în începerea programului de antrenament echivalează cu 600 de metri înotați mai puțin" — este scris cu majuscule. Sportivii știu aceasta și nu-și permite nici unul să vină mai tîrziu de ora stabilită la bazin. Profesorul Schier ne spune citeva din problemele sale :* „Lucrăm aici 8 antrenori, deoarece alt bazin nu mai avem în Oradea. Avem fiecare, pe lîngă toate ramurile de natație, copii, juniori și seniori. Tot aici lucrează și patru clase cu program de natație de la Școala generală nr. 4. Poate că factorii responsabili ar trebui să țină seama de toate acestea și, atunci cînd stabilesc localitățile unde să fie construite bazine acoperite, să aibă în vedere aceste priorități. Există, de pildă, bazine la Brașov, Craiova, Iași, Hunedoara. Ar trebui să spun că este foarte bine. Dar ce nume au „plecat" din aceste localități în natația românească ? În ce ne privește, visăm la ziua — și eu am speranța că ea nu este departe — cînd copiii care fac înot de înaltă performanță nu vor mai trebui să plîndă cei puțin două ore pe zi cu transportul în comun pentru a ajunge și a veni de la școală (*n.n. — secretarul C.J.E.F.S. ne spune că un microbuz ar rezolva această problemă*). Vrem ca în foarte scurt timp să creăm sportivilor, chiar aici, condiții de recuperare și odihnă. Și avem și alte planuri. Vom putea cere mai multi sportivilor, iar ei sînt capabili de mult mai mult"...

Aceeași grupă de 12 sportivi a revenit la bazin la ora 16,30. Antrenorul a lucrat cu ei încă două ore.

Rămînînd o zi întreagă la bazinul din Oradea, am urmărit și activitatea altui antrenor : Andrei Rambaș. *Între orele 8—10 și 13—16 el a lucrat cu 35 de copii, împărțiți în grupe de nivel III. Aiti din planul ce-l avea scris, cît și din ceea ce făcea practic, ne-am dat seama că urmărea două teme principale : dezvoltarea rezistenței generale și îmbunătățirea tehnicii specifice fiecărui stil de înot.*

Ion GAVRILESCU

LA P. NEAMȚ : ATELIERUL MARE, PRODUCȚIA MICĂ

Puteau să-i spună simplu : „Clubul sportiv Piatra Neamț", dar inițiatorii l-au numit „C. S. Ceahlăul", în dorința de a dura ceva mărețe, cu pisculi (sportive) înalte, care să domine, să stîrnească admirație, asemenea adevăratului Ceahlău. Dar **volei — fete** a retrogradat din „A", **fotbalul** se luptă să se mențină în „B", iar **atletismul, boxul, și „greco-romanele"** sînt încă undeva la poalele „masivului". **Canotajul-fete,** a șasea și ultima secție de performanță a clubului, a urcat însă vertiginos. Acum, din păcate, fetele și-au făcut... tabără de așteptare, „atmosfera" rece din... împrejurimi nepermițîndu-le să mai înainteze.

Vom începe cu volei-fete. Divizionarele („A") se pregătesc în sală, între orele 17—19. La antrenamentul de joi (săptămîna trecută) — doar 6 fete ; la cel de vineri — tot 6; sîmbătă — la fel. Absențe ! Mai aleș dacă avem în vedere faptul că am inclus-o în grupa celor 6 voleibaliste și pe **Ana Gheorghe** — antrenoare și jucătoare încă un an, doi, adică pînă în clipa cînd la orizont va apărea o juniorană. Despre promovată din lotul de juniorae pe care îl pregătește prof. **Petru Itu.** Dar, iată că în sală a apărut și lotul de volei-junioare al C.S. Ceahlăul. Lot și mai subțirel numeric, care — sîmbătă seara — va fi completat cu fetițe din al treilea lot al clubului, cel de copii. Lotul de copii, însă, este și mai... subțirel. Atît de subțirel, încît — ce mai ! — nu se vede ! Cu gîndul la spiritul de răspundere, am întrebat pe secții, privim sus, către ferestrele clubului, care dau în sală. **Nici o rază de lumină în această după-amiază de vineri, de PROGRAM OBLIGATORIU.**

Nu știm de ce dar, după cîteva zile petrecute la C. S. Ceahlăul, am avut senzația că trăim unul din acele vise în care te străduiești să vorbești, să strigi, dar nu poți. Iar dacă reușești, nu ești înțeles, nu întelegi, nu poți realiza anumite lucruri. Bunăoară, ce rost are ca elevii antrenorului de lupte **Mircea Covataru** să vină în sală la ora 7 dimineața ? „**Multe secții ar dori să aibă acest orar !** Programul sălii, însă, **fiind atît de încărcat, nu ne permite**"... Totuși, între orele 9—15, sala stă goală. Iar la ora 15 vin iar luptătorii. **Mai aleș că din minut în minut așteptăm parchetarii. Știți, avem de gînd să schimbăm pardoseala".** Acum, toamna ? **„Păi majoritatea secțiilor lucrează afară".** Dar spuneați că sala e aglomerată, **„Aglomerată, în sensul că"... Aglomerată, în sensul că... nu e aglomerată !**

Sau : faceți pregătire singure? Unde este antrenorul vostru de handbal ? **„Tovarășul profesor Ovidiu Toc... fluieră". Ce face ? „Arbitrează... un meci oficial, care"... Ori : „Bă, miine să nu lipsească nimeni ! Cică, vine un ziarist!..."** (ziaristul era de față). Apoi : metodistul clubului este prezent la orele de pregătire ? **„Nu este prezent". De ce ? „Clubul nu are metodist"...** Poate că președintele clubului asistă la antrenamente ? **„Nu asistă nici el". De ce ? „Nu s-a prezentat, încă, la post. Ce să mai vorbim ? !"**

De acord, să nu mai vorbim, dar să schimbăm stilul de muncă, optica despre ceea ce înseamnă responsabilitate, disciplină, seriozitate.

Vasile TOFAN

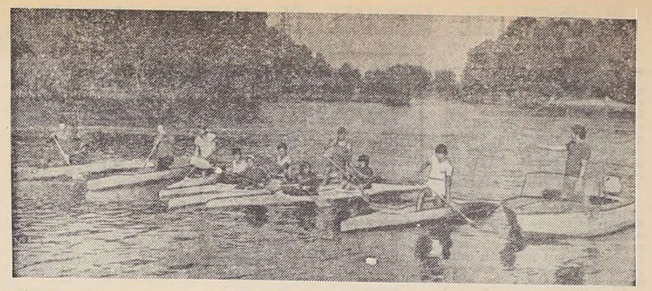

Start la... antrenament ! Un nou „pluton" format din elevii antrenorului Igor Lipalit, *înainte de plecarea în sus, pe Dunăre.*
Foto : Dragoș NEAGU

NUMAI LA „ÎNCĂLZIRE" — 40 km !

La Tulcea, în poarta Deltei, ne-au întîmpinat un „soare cu dinți" și un vînt de toamnă care bătea dinspre Dunăre, zburlind apele lacului Ciuperca. Pînă-n-acest reportajul nostru tocmai pe acest petic de apă de sub dealul orașului, unde se antrenează de obicei caiacigii și canoiștii de la S.C. Tulcea. Dar, cum socotelile de-acasă... am luat primul vapor spre Deltă, cu destinația Mila 14. Antrenorul Igor Lipalit și elevii săi porniseră de cu ziuă spre Crișani, pitorească așezare pescărească, devenită în ultimii ani un punct turistic de mare atracție pentru vizitatorii Deltei. Acolo, la Crișani, erau programate peste cîteva zile campionatele republicane de mare fond, așa încît „flotila" Tulcei pornise la antrenamente „în trasee". Firește, n-am fost surprinși cînd am aflat că elevii lui Igor Lipalit au parcurs cei peste 40 de kilometri care despart Tulcea de Crișani în ambarcațiile lor fragile, umitor de mici pe lîngă vapoarele venite de pe toate mările lumii, care navighează de la sau spre Marea Neagră prin canalul Sulina. N-am fost surprinși, dar ne-am gîndit că vasului nostru de pasageri, cu motoarele lui puternice, îi trebuseră mai bine de două ceasuri ca să ajungă la Crișani. Or, copiii, acești miraculoși copii ai Deltei, care iubesc caiacul și canoea la virsta trotineteai sau bicicletei, au parcurs peste 40 de km cu puterea brațelor lor ! Iar la întoarcere, după concurs, vor face același lucru.

I-am găsit, într-adevăr, pe tinerii sportivi tulceni acolo, la Crișani. Se odihneau și ei și bărcile lor după maratonul nautic, veritabilă performanță pentru niște juniori pentru că, am uitat să subliniem, la S. C. Tulcea sînt NUMAI juniori. Antrenorul Igor Lipalit, omul care i-a trecut prin sita exigenței sale pe de-acum celebrul Vasile Diba, ca și pe binecunoscuta Maria Cozma, era cu întotdeauna în trening și trebăluia ceva la șalupă. Lîngă el, președintele S. C. Tulcea, Ion Turșie, tot în echipament sportiv, privea apele Dunării cu gîndul cine știe unde — poate la un viitor Diba sau la o nouă Marie Cozma.

Aveam să-i urmărim pe copiii lui Igor Lipalit la antrenamentul de a doua zi. Vîntul tăios și valurile mari care le umpleau bărcile de apă nu-i împiedicau să tragă virtos în „amonte". Veniseră la aceste campionate fără pretenții. Cum să-i întreacă pe Patzaichin sau pe Varabiev, pe Macarencu și pe Ticu, ei, băieții virtoși dar care nu știu încă toate taincle „mersului în plasă" și nici nu au experiența seniorilor ? Cum să-i întreacă acum ? Deocamdată nu se poate dar încă un concurs le prinde bine. Se adună kilometri, se adună experiență, se adună curaj...

De ce le trebuie curaj ? Pentru că — așa cum au citit ei în ziare (ziarele se citesc zilnic, în prezența antrenorului) — un sportiv trebuie să fie întîi curajos. Să nu-i sperie nici cei 20 000 de metri parcă fără sfîrșit în care se vor avînta la semnalul starterului, să nu-i sperie viltorile Dunării și nici curentul care „te fură" repede de la traseul ales. De fapt, ei cunosc vicleniile Dunării, sînt fiii ei, lar antrenorul Lipalit i-a adus din satele pescărești ale Deltei: Mila 23, Crișani, Sarichioi, Gorgova, Maliuc ș.a. Dar una e să mergi într-un caiac sau într-o canoe și alta e să stai în lotcile burtoase, încăpătoare, unde se răstoarnă arginții năvoadelor.

Cum îi cheamă pe ei, care „vin din urmă" în sportul padelei și pagaei ? Unul e Feodor Gurcă, medaliat cu argint anul acesta la „europenele" de juniori disputate tocmai în Franța; altul se numește Dobre Nenciu, altul Petrică Pocora. Ba sînt și cîteva fete noi, de mare perspectivă, în frunt[illegible] lor s[illegible]lindu-se Ana Tizum și Ioana Linte. În total, vreo 40 de copii, după cum mărturisește atît plutonul compact de pe apă, cît și caietul gros, cu paginile umezite, al antrenorului Igor Lipalit. În acest caiet, ex-internaționalul Lipalit trece zilnic cîte ceva: o observație, o laudă, o sancțiune. Nu e numai un caiet de conspecte, ci și un jurnal de bord marinăresc, un jurnal al frumosului de caiace și canoe de la S. C. Tulcea !...

Horia ALEXANDRESCU

PREA MULTE „ACCIDENTE" ÎN PREGĂTIREA SPORTIVILOR GIURGIUVENI

Giurgiu, bătrînul port dunărean, se prezintă, ca marea majoritate a orașelor țării, în plină dezvoltare. Alături de vechile case cu grădină și flori s-au înălțat zeci de blocuri, cu multe etaje. Unitățile industriale, fabricile și noile întreprinderi și unități școlare fac din orașul de pe malul Dunării unul dintre cele mai importante din județul Ilfov. Normal, la un asemenea ritm de dezvoltare, și sportul nu putea să rămînă mai prejos. La această oră orașul are o formație de fotbal (F.C.M. Giurgiu) în divizia B, a avut echipă de popice în primul eșalon, care a retrogradat, dar speră să revină printre cele mai bune din țară, un asociațiile sportive „*Cetatea*", „*Dunărea*", „*Olimpia*", „*Textila*", „*Unirea*", „*Grafica nouă*" și „*Voința*" înmănunchează tot ce are mai bun Giurgiul sportiv în secții de handbal, volei, tenis de masă și de cimp, atletism, fotbalism, șah ș.a. Președintele Consiliului orășenesc pentru educație fizică și sport, *Alexandru Pană*, ne-a vorbit cu căldură despre viața sportivă a orașului, despre eforturile ce se fac pentru ca rezultatele să fie din ce în ce mai bune. Desigur, nu am avut motive să nu dăm crezare celor mai în drept să cunoască mișcarea sportivă a localității dar urmărind tema raidului nostru am constatat cîteva lucruri ce nu sînt în concordanță cu intențiile diriguitorilor sportului din Giurgiu.

Primul popas la stadionul „*Dunărea*". Pe „central", un aprig meci de fotbal în cadrul campionatului interasociații. Pentru a fost interesantă, iar ciștigătorul va extrem de bucuroși. Pe terenul secundar se antrenau juniorii. Tinerii fotbaliști jucau la două porți, dar o făceau cam în dorul lelii. Antrenorul Gheorghe Gărlea, cel ce răspunde de secția de juniori, se ocupa cu o echipă ce avea în componență „Daciadei". **Nimic rău în asta**, dar la întrebarea noastră despre modul cum antrenează juniorii (**care, în treacăt fie spus, nu prea au rezultate multumitoare în cadrul campionatului republican, seria a III-a**) ne-a răspuns că nu s-a „achipat" deoarece „a avut un telefon pentru viitoarea deplasare a echipei". Despre conspectul lecției, intensitate, scop, nici vorbă. Ni s-a spus că a fost un accident !

Iată-ne la baza sportivă a asociației *„Cetatea"*. Terenul de handbal (excelent) era... gol. Pe cel de tenis doi amatori de mișcare se jucau. În popicăria modernă erau doar două sportive, *Doina Bulichi* și *Marioara Joițoiu* care, după cum ne-au mărturisit, aveau să execute cîte o sută de bile la „pline", după cum le indicase antrenorul Iulian Petrescu (care este și președintele asociației)... plecat la o ședință ! Mihai Ciocan — secretarul asociației — ne confirmă că este un simplu „accident". Dar tot de la el aflăm că secțiile de tir și canotaj „sînt prezente doar în scripte", deoarece la poligon nu mai sînt decît armele (s-au terminat munițiile), iar la canotaj nu mai au nimic, deși Dunărea curge la fel de lin și de aproape de bază ca și la înființarea secției...

La *„Voința"*, la ora 16.00, pe terenul de handbal se disputa un meci de... fotbal organizat ad-hoc. Combatanții, fără echipament corespunzător, își vedeau de treabă. Ni se spune că handbaliștii au cunoscută mișcarea sportivă a localității dar urmărind tema raidului nostru am constatat cîteva lucruri ce nu sînt în concordanță cu intențiile diriguitorilor sportului din Giurgiu.

Primul popas la stadionul *„Dunărea"*. Pe „central", un aprig meci de fotbal în cadrul campionatului interasociații. Pentru a fost interesantă, iar ciștigătorul va extrem de bucuroși. Pe terenul secundar se antrenau juniorii. Tinerii fotbaliști jucau la două porți, dar o făceau cam în dorul lelii. Antrenorul Gheorghe Gărlea, cel ce răspunde de secția de juniori, se ocupa cu o echipă ce avea în componență „Daciadei". **Nimic rău în asta**, dar la întrebarea noastră despre modul cum antrenează juniorii (**care, în treacăt fie spus, nu prea au rezultate multumitoare în cadrul campionatului republican, seria a III-a**) ne-a răspuns că nu s-a „achipat" deoarece „a avut un telefon pentru viitoarea deplasare a echipei". Despre conspectul lecției, intensitate, scop, nici vorbă. Ni s-a spus că a fost un accident !

Iată-ne la baza sportivă a asociației *„Cetatea"*. Terenul de handbal (excelent) era... gol. Pe cel de tenis doi amatori de mișcare se jucau. În popicăria modernă erau doar două sportive, *Doina Bulichi* și *Marioara Joițoiu* care, după cum ne-au mărturisit, aveau să execute cîte o sută de bile la „pline", după cum le indicase antrenorul Iulian Petrescu (care este și președintele asociației)... plecat la o ședință ! Mihai Ciocan — secretarul asociației — ne confirmă că este un simplu „accident". Dar tot de la el aflăm că secțiile de tir și canotaj „sînt prezente doar în scripte", deoarece la poligon nu mai sînt decît armele (s-au terminat munițiile), iar la canotaj nu mai au nimic, deși Dunărea curge la fel de lin și de aproape de bază ca și la înființarea secției...

La *„Voința"*, la ora 16.00, pe terenul de handbal se disputa un meci de... fotbal organizat ad-hoc. Combatanții, fără echipament corespunzător, își vedeau de treabă. Ni se spune că handbaliștii au cunoscută mișcarea sportivă a localității dar urmărind tema raidului nostru am constatat cîteva lucruri ce nu sînt în concordanță cu intențiile diriguitorilor sportului din Giurgiu.

Primul popas la stadionul *„Dunărea"*. Pe „central", un aprig meci de fotbal în cadrul campionatului interasociații. Pentru a fost interesantă, iar ciștigătorul va extrem de bucuroși. Pe terenul secundar se antrenau juniorii. Tinerii fotbaliști jucau la două porți, dar o făceau cam în dorul lelii. Antrenorul Gheorghe Gărlea, cel ce răspunde de secția de juniori, se ocupa cu o echipă ce avea în componență „Daciadei". **Nimic rău în asta**, dar la întrebarea noastră despre modul cum antrenează juniorii (**care, în treacăt fie spus, nu prea au rezultate multumitoare în cadrul campionatului republican, seria a III-a**)

Joi 22 septembrie, între orele 13 și 17, pentru unele secții ale *Clubului sportiv școlar din Pitești* programul prevedea acțiuni de selecție. Sau, cel puțin, acest lucru era consemnat în condica de prezență de la cancelarie. De exemplu, scria clar că profesorul *Fl. Șufariu*, cu specializare baschet, se afla pe teren, în școli, în vederea realizării acestui scop. Un subiect, așadar, promițător pentru raidul nostru. Împreună cu *Iuliu Voinescu*, director[illegible] C.S.Ș., am pornit în căutarea... orei de selecție. N-am avut, însă, șansa să o găsim, întrucît profesorul Șufariu nu se afla nici la Școala generală nr. 4, nici la nr. 14, nici la Liceul Bălcescu (la această ultimă școală am putut vedea pe teren vreo 10 școlari, în jur de 12 ani, jucînd baschet (!) cu o minge... de plajă!). Tot în condica de prezență de la C.S.Ș. scria că, în sala Institutului pedagogic, profesoara *Liliana Simion* are, cam între aceleași ore, antrenament cu echipa de volei. Schimbăm, așadar, baschetul pe... volei. Dar nici la „Pedagogic" nu am avut noroc : sala goală, nimeni în jur. Așa am constatat că semnăturile de „prezență" din condică au rămas fără acoperire pînă cînd ne-am încheiat vizita, adică pînă cînd directorul Nicolescu a luat măsura de a le tăia plimbăreților rele.

UNA ÎN CONDICA DE PREZENȚĂ, ALTA PE TEREN!

tribuțiile din ziua respectivă. Tot conform orarului din cancelarie, antrenamentul de atletism, condus de prof. *Nicolae Ilie*, programat la ora 16, a fost decalat cu o oră. Neconcordanța în sine nu e gravă, dar faptul că în loc de 15 sportivi, cîți compun grupa, au participat la ședința de pregătire doar 6, asta este cu totul altceva...

La C.S.Ș. se face și atletică grea. Antrenamentul de box la care am asistat a întrunit toate cerințele instructiv-educative și pedagogice. Antrenorul *Relu Auraș* a condus în mod exemplar ședința. 20 de elevi și-au însușit primele noțiuni asupra execuțării „*directei de stînga*", după ce au repetat poziția „în gardă" și înainte de a executa cîteva exerciții corect alese pentru dezvoltarea forței și rezistenței.

...Am admirat în clădirea C.S.Ș., o vitrină cu multe, foarte multe medalii și cupe obținute în întrecerile de haltere, lupte, judo, box. Din vitrina respectivă lipseau, însă, trofee obținute la jocuri. Nu cumva municipiul Pitești nu are echipe de volei, handbal și baschet în diviziile A și din cauza organizării defectuoase a creșterii talentelor pentru aceste sporturi ? În schimb, anul trecut județul Argeș avea trei echipe de lupte în prima divizie !

Deci, un subiect de reflecție și nu numai de reflecție, **ci de măsuri ferme imediate pentru responsabilii sportului de performanță argeșean...**

Radu TIMOFTE

PE SCURT

● Cunoscutul pilot de acrobație Bănică Enciulescu, maestru emerit al sportului, a ieșit de mult la pensie. Dar el nu s-a putut despărți de aerodrom, de avioane, de elevi săi tubiți. A acceptat cu deosebită satisfacție sarcina obștească de a împărtăși din îndelungata sa experiență tinerilor zburători. Stefan Calotă și Mihai Ionescu, el a pregătit totul național de zbor cu motor pentru marile competiții internaționale. Satisfacția sa deosebită : Mihai Albu și Ilie Ionițîă au cucerit la recenta ediție a Balcaniadei aeronautice titlurile de campioni balcanici absoluți. Toți elevii săi s-au întors de la Balcaniadă medaliați.

● În ultima zi a lunii septembrie, am încercat să vedem cum se pregătesc popicarii giurgiuveni în modernul Clubului sportiv municipal Pitești, Nicolae Mihăilescu, este absolvent al I